

خودت خداحافظی کن و برو

فرخ حسابی

روزنامه‌نگار ورزشی

فقط باید کارلوس کی‌روش باشید که شکست ۲-۶ در جام جهانی برایتان عجیب نباشد و بعد از آن باخت نیز از همه طلبکار باشید. فقط باید کارلوس کی‌روش باشید که بعد از چنین شکستی و اصولاً بعد از هیچ شکستی نه تنها عذرخواهی نکنید بلکه شب

و روز در اینستاگرام پیام‌های قصار بگذارید و دیگران را مقصر جلوه دهید و حتی بابت لوفتن ترکیب جادویی تیمت شاکی باشی و فقط باید کارلوس کی‌روش باشید که با یک لشکر دستیار و مربی در کنار خود به ترکیبی برسید که تیم ملی ایران با آن وارد بازی با انگلیس شد. این جام جهانی هرچه که نداشت این دستاورد را داشت که نشان داد کارلوس کی‌روش به طور کامل یک مربی تمام شده دست‌کم برای فوتبال ایران است

و دیگر چیز جدیدی برای ارائه کردن ندارد. او حتی دیگر در ارائه فوتبال دفاعی که تنها روشی است که بلد است نیز تجری ندارد و آن را هم با ضعف‌های فاحش و انتخاب‌های اشتباه انجام می‌دهد و با قراردادن همه بازیکنان در نیمه زمین خودی نیز توانایی بسته نگه داشتن دروازه تیمش را ندارد. او تاریخی‌ترین فرصت ایران برای رسیدن به مرحله دوم جام جهانی را از دست داد و احتمالاً منتظر است که جام ملت‌های

آسیای بعدی و جام جهانی بعدی نیز به‌عنوان پاداش ویژه به او تقدیم شود تا فرصت لازم برای بروز توانایی‌هایش داشته باشد! باید امیدوار باشیم که کی‌روش خودش به این نتیجه رسیده باشد که دیگر باید با فوتبال ایران خداحافظی کند و خدمات خود را در جایی دیگر ارائه کند چون به نظر می‌رسد مسئولان فدراسیون فوتبال ایران هنوز هم در تشخیص این موضوع ناتوان هستند. در قطر یا هر طرفدار یا کارشناسی

که از فوتبال مصر یا کلمبیا می‌دیدیم در مورد کارلوس کی‌روش حرف زدیم که همگی منتقد او و تاکتیک‌هایش بودند او با بهترین مصر تاریخ، دفاعی‌ترین تاکتیک‌ها را به کار گرفت. مربی که در فرهنگش نه عذرخواهی وجود دارد و نه پذیرش اشتباه و ضعف و نه خداحافظی جنتلمانانه.

نفر به نفر

هومن جعفری

خبرنگار

جواب تکراری برای سؤال تکراری

برای چندمین بار در یک ماه اخیر باید به یک سؤال تکراری فکر کنیم. آیا کی‌روش مربی تیم ملی می‌ماند؟ پاسخ من هنوز همان است که پیش از این نوشته بودم. اگر کارلوس کی‌روش بهترین گزینه برای اداره تیم ملی است، با او ادامه بدهیم. اگر نیست و گزینه‌های دیگری داریم که از او بهترند، با آنها مذاکره کنیم و اگر به توافق رسیدیم کی‌روش را کنسل کنیم.

من مطلقاً نظری در مورد فدراسیون تاج نمی‌دهم چون صادقانه از این آدم و نقش‌هایش و مدل فکری‌اش خوشم نمی‌آید. وقتی هم از کسی خوشم نیاید سعی می‌کنم در موردش ننویسم. در مورد آینده تیم ملی با کی‌روش هم نظرم ساده است: گزینه‌های جان‌شینی او چه کسانی هستند؟ وقتی قرار است یک نفر برکنار شود من اول دنبال اینم که جانشینش چه کسی خواهد بود؟ این اسامی مطرح شده اسامی درستی نیست.

تاج هم دنبال مربی دیگر نیست. او با کی‌روش راحت است. به اصطلاح اهل فن این دو تا همدیگر را با شلوار کردی دیده‌اند. دیگر سختشان است بروند دنبال یکی دیگر که با او از صفر شروع کنند خاصه اینکه تجاربشان با نفرات بعد از او هم تجاربی نبود که ارزش تداوم داشته باشد. طبیعتاً همه مختارند که قاطعانه نظر بدهند که فلانی و فلانی مربی بشوند یا نشوند. من نظر قاطع نمی‌دهم چون اینجا دیگر سرزمین نظرات قاطع دادن نیست. با دلار چهل و یک هزار تومانی، رفتن دنبال مربی خارجی جدید بزرگتر از کی‌روش اصلاً شدنی نیست! با وضع موجود هم سرمربی ایرانی یک دهم حواسش به تیم ملی است و نه دهم حواسش به فحش‌هایی که هر روز می‌خورد! من خوشبین نیستم که بتوان مربی خارجی بهتر از کی‌روش را آورد و او هم در ایران ماندگار بشود. شما مختارید خوشبین باشید.

تیم ملی یک هوای تازه می‌خواهد

نام بزرگ و ایده‌های بزرگتر

آیسان سعیدی

روزنامه‌نگار ورزشی

مهدی تاج رئیس فدراسیون فوتبال در آخرین مصاحبه خود درباره سرمربی تیم ملی می‌گوید: «از همه می‌خواهم اجازه داده شود در این زمینه بهترین تصمیم را بگیریم. من به شما اطمینان می‌دهم که فدراسیون و هیأت رئیسه امانتدار مردم خواهند بود و بهترین تصمیم را خواهند گرفت. هدف ما جبران این نتیجه در جام ملت‌های آسیاست.» این جمله تاج در حقیقت ادامه مصاحبه قبلی اوست که نام کاندیداهای سرمربیگری تیم ملی را تلویحی نام برده بود. مشتکی گزینه تکراری و دم دستی که هیچ هیجان و شوری بر نمی‌انگیزد. کی‌روش سرلیست این فهرست است و در ادامه نام‌های تکراری همانند برانکو، فرهاد مجیدی و علی دایی نیز مطرح شده‌اند. گزینه‌هایی تکراری که هیچ کدام برای نیمکت تیم ملی آورده‌ای حتی روی کاغذ ندارند.

در میان گزینه‌هایی تردید قرار گرفتن نام کی‌روش یک علامت سؤال بزرگ است. کی‌روش در جام جهانی عملکردی نومیدکننده با تیم ملی داشت و خروجی که از او دیدیم، حتی با دوران ۸ ساله قبلی‌اش فاصله بعدی گرفته بود. تیم ایران در یکی از آسان‌ترین گروه‌های جام جهانی سنگین‌ترین شکست تاریخ جام جهانی را با باخت شرم‌آور ۶ گله برابر انگلیس رقم زد که سومین شکست پرگل جام بود. در بازی دوم اگرچه در یک فضای برانگیختگی به ولز ۲ گل زدیم تا به جام بازگردیم اما فراموش نکنیم که این دو گل در وقت‌های اضافه و هنگامی به ثمر رسید که حریف ۱۰ نفره شده بود. در بازی آخر برابر آمریکا اما هرچه ریسیده بودیم، پنبه شد و در حالی که بهترین موقعیت را برای صعود به دور دوم داشتیم و با یک تساوی به مرحله بعد می‌رسیدیم،

تیم ملی شکست خورد تا در حسرت صعود بمانیم. این کارنامه بی‌تردید جای دفاع ندارد و به اندازه‌ای نومیدکننده بوده که رئیس فدراسیون فوتبال بابت آن عذرخواهی می‌کند. کاری که خود کی‌روش انجام نداد. قطعاً هر مربی دیگری به جای کی‌روش روی نیمکت تیم ملی نشسته بود، در پایان شکست برابر آمریکا بلادرنگ از کار برکنار می‌شد اما اینکه او هنوز از بیشترین شانس برای نشستن روی نیمکت ایران در جام ملت‌ها برخوردار است و مهم‌ترین گزینه محسوب می‌شود، جای تعجب فراوان دارد و شاید همانگونه که منتقدان و خرده‌گیران مدعی هستند، به اتفاقات فرامتنی و کنفرانس‌های مطبوعاتی باز می‌گردد.

در این میان تأیید تلویحی وزیر ورزش از عملکرد کی‌روش و تمجید از او یک کد پنهان است که از سوی دستگاه

تصمیم‌ساز ورزش بیرون آمده و نشان می‌دهد که مجموعه وزارت ورزش برای ادامه همکاری با کی‌روش تمایل دارد. این معادله اما سوی دیگری هم دارد. آنجا که به فهرست لاغر گزینه‌ها می‌نگریم و هیچ نام دندان‌گیری را مشاهده نمی‌کنیم. نه دایی، نه مجیدی و نه حتی برانکو با وجود دوران باشکوه و موفق در پرسپولیس گزینه‌های دوست‌داشتنی و بزرگی نیستند که برای نیمکت تیم ملی ما را به وجد بیاورند. برانکو به‌عنوان موفق‌ترین مربی یک دهه اخیر فوتبال

ایران یک دوره متوسط با تیم ملی داشته و امتحانش را پس داده در حالی که برای فوتبال ایران افق‌های پیش رو و دوردست از این نام‌ها بزرگتر است. فوتبال ایران برای رسیدن به این افق و به این کرانه، یک نام بزرگ می‌خواهد. کسی که بتواند فوتبال کم ستاره و راکد ایران را تکان داده و تیم جدیدی بسازد. مربی که با انگاره‌های نو، تیم ملی را متحول کند. آنچه ظاهراً در پلن مدیران فدراسیون جایی ندارد.

نیمکت سرد

ایمان گودرزی

خبرنگار

جام جهانی هم به پایان رسید و تیم ملی ایران نه تنها نتوانست از مرحله گروهی صعود کند بلکه حتی نتوانست شکست‌های آبرومندانه‌ای داشته باشد! تا چالش بعدی فوتبال ایران فقط یک سال زمان باقی مانده و شرایط فدراسیون و سرمربی تیم در حال حاضر روی هوا قرار دارد. در حالی که فوتبالی‌ها این روزها درگیر معذرت‌خواهی گرفتن از کی‌روش و مهدی تاج هستند هیچ آینده روشنی را نمی‌توان برای تیم ملی متصور شد! سؤال اصلی این است که کارلوس کی‌روش سرمربی تیم ملی خواهد ماند یا خیر؟ اگر قرار است پرتغالی بماند چرا زودتر اعلام نمی‌کنند تا تکلیف مرد پرتغالی نیز روشن شود و برنامه‌هایش را برای جام ملت‌های آسیا تدارک ببیند؟ اگر قرار نیست بماند باز هم با وجود زمان باقیمانده باید سرمربی تیم ملی مشخص شود تا او نیز برای توجیه بعدی برنامه‌ریزی کند. اصلاً اگر قرار است کی‌روش برود چه کسی قرار است بیاید و این چالش را بپذیرد؟ در بین گزینه‌های داخلی اسم فرهاد مجیدی، قلعه‌نویی و نکونام به گوش رسید اما مثل اینکه جواد از این مسئولیت‌شانه خالی کرده است. تکلیف تیم که فعلاً مشخص نیست اما سؤال دیگر این است که چرا هیچ گزینه جذابی در بین این اسامی نیست؟ مثل اینکه دیگر برای کسی فرقی نمی‌کند چه کسی چنین جایگاهی داشته باشد.

کی‌روش در ایران؛ دیرپا اما ناکام

از رزومه پر و پیمانی برخوردار بود و سابقه هدایت تیم ملی فوتبال پرتغال در جام جهانی ۲۰۱۰ آفریقای جنوبی، دستیاری فرگوسن و سرمربیگری رئال دهه ۲۰۰۰ میلادی را در کارنامه داشت و از همین رو اتفاقاتی که برای او روی نیمکت تیم ملی ایران رخ داد، باورکردنی نبود. هر چه که هست کی‌روش با ایران در طول ۱۰۷ مسابقه موفق به ثبت آمار ۶۳ پیروزی، ۲۷ تساوی و ۱۷ شکست در طول دو دوره ۸ ساله و ۳ ماهه هدایت تیم ملی شد. آمار که روی کاغذ می‌توان به آن نمره قبولی داد اما وقتی عملکرد جهان محسوب می‌شد، پرسابقه‌ترین مرد ملت‌ها مرور می‌کنیم، به ویتترین خالی برمی‌خوریم؛ نه صعود به دور دوم جام جهانی و نه حتی رسیدن به فینال جام ملت‌ها. آنچه از کی‌روش تصویر یک مربی دیرپا اما ناکام را ارائه می‌دهد.

امیررضا همایون

خبرنگار

کی‌روش دو دوره روی نیمکت تیم ملی نشسته که دوره نخست ۸ سال به طول انجامید تا با دوام‌ترین سرمربی تیم ملی ایران لقب بگیرد. او حالا با داشتن آمار هدایت یوزها در ۱۰۷ بازی از سال ۲۰۱۱ تا پایان جام جهانی ۲۰۲۲ که سومین حضور متوالی کارلوس با تیم ملی در مهم‌ترین تورنمنت فوتبالی جهان محسوب می‌شد، پرسابقه‌ترین مرد نیمکت تیم ملی است. شاید زمانی که او در سال ۲۰۱۱ به‌عنوان مربی خارجی به ایران سفر کرد، هیچ کسی تصور اتفاقاتی که با کی‌روش در تیم ملی رخ داد را نداشت. مربی که پیش از آمدن به ایران

مربی ایرانی برای تیم ملی؟! مصلحت نیست!

سینا قنوت

خبرنگار

سادات مجلس و مدیر برنامه‌ها و مشاوران مربیان ایرانی نامزد حضور در تیم ملی بیخشنده که بنده این طوری با پای برهنه می‌پریم وسط سفره آگوستینشان! بنده کمترین توصیه می‌کنم مربیان ایرانی نامزد سرمربیگری تیم ملی خودشان را مضحکه‌عام و خاص نکنند و به تیم ملی نیایند و با خیال راحت در تیم باشگاهی شان نان و ماستشان را بخورند.

من بر این باور نیستم که مربی ایرانی برای تیم ملی مناسب نیست. بر این باور هستم که مربیان ایرانی در این مسند بسیار آسیب‌پذیر می‌شوند

خاصه در مقطع حساس کنونی که من و شما که کاره‌ای نیستیم از صبح تا شب در فضای مجازی به جرمی که نکرده‌ایم، مشغول فحش خوردنیم! وای به حال مربی تیم ملی! حساب کنید با پیمان درستکار که خوشنام است و سرمربی تیم ملی کشتی است، در آمریکا چه کردند! مطمئن باشید همین نسخه را برای مربیان ایرانی‌مان هم پیاده می‌کنند. بعداً منت اینتاگروری سرا نگذارید که من آمدم و فحش خوردم و نتیجه نگرفتم و تیم روحیه نداشت؛ شرایط این است. اگر می‌توانی تمرکز کنی بیا! قرار است در جام ملت‌ها از روی سکوهای فارسی زبان فحش بخوری! چیزی که تا امروز کم سابقه بوده. اگر به هم می‌ریزی نیا!

